

ПРОТОКОЛ

№ 7

Днес, 15. XI. 1955 г., се състоя заседание на Художествения съвет, на което присъстваха др. др.: Ф. Филипов, Г. Каракашев, нар. арт. Н. О. Масалитинов, Кр. Мирски, М. Бениеш, Н. Дилиев, засл. деят. по изк., Ст. Тончев, засл. арт. Ст. Караламбов, засл. арт. Ст. Савов, из. Димитрова, М. Мандил /само за първата точка от дневния ред/. Отсъстваха др. др.: засл. арт. Н. Балабанов, Л. Дюстабанова.

Дневен ред:

1. Обсъждане на репетицията на "Пролятата чаша", гледана в неделя - 13. XI. т.г.
2. Разпределение на "Салемският процес" от А. Милер.

Ф. ФИЛИПОВ - Днес предстоят за разглеждане два въпроса, и двата тежки, затова аз апелирам към делово отношение. Не взимайте под внимание тия неща, които вие смятате, че ще се поправят с течение на времето; изкажете се по основните линии на постановката. Има думата другарят Бениеш да ни въведе съвсем накратко в атмосферата на това което видехме в неделя.

М. БЕНИЕШ - Другарят Филипов правилно отбеляза, че вие видяхте една чернова репетиция, в която има много неща сурови, недоработени. Те с времето ще се изгладят. Обикновено Художественият съвет идва когато спектакълът е оформен и има навик да се мисли, че се гледа нещо по-завършено. Това беше в същност първата репетиция, която мина без прекъсване за 3.45 часа, значи че ще достигне до 3.30. Актьорите още не са свикнали с някои съкращения, някои предмети, костюми и знаете колко пречи това за играта. После много трудно е драматични артисти да минат към пеене. Освен това оркестърът днес беше зад сцената и не се чуваше. Това смущаваше също актьорите, отвличаше тяхното внимание. В изграждането на този спектакъл се включват няколко компоненти, които още не са добре свързани. Отежни се пиесата с нейния хумор, лирика, поезия.

Попов, който играе Фабен е втори изпълнител е по-слаб от първия изпълнител Борис Михайлов, който заболя сериозно. Ние сме се стремили да дадем един жизнерадостен спектакъл, в който се води остра борба, в който хората се борят за своята любов, спектакъл с много хумор и много мъдрост.

Ф. ФИЛИПОВ - Не знам защо се струва на другаря Бениеш че Художественият съвет гледа спектакъла по-рано от обикновено, когато до премиерата има още само седем репетиции. Ние винаги гледаме репетициите една седмица преди премиерата. Тук разбира се се има пред вид сложността на спектакъла. Аз исках сега да гледаме репетицията, за да бъдем помощ на режисьора. Не бива, щом сме определили да кажем X дата за премиера, да се впуснем и да решим, че на всяка цена трябва да излезе пиесата на тая дата. Ако се отложи един-два дена, няма да е фатално.

Да обсъдим доколко е узрял спектакъла, кога ще излезе изобщо всичко да се направи, за да бъде хубав спектакъла.

ИВ. ДИМИТРОВА - Другарят Бениеш сам обясни, защо репетицията не е била удачна. Мен също малко ме смущава че трябвало да гледаме на нея като на ранна репетиция, когато до премиерата остават само 7 репетиции. Верно, че актьорите може би не са свикнали с облеклото, но нас тези подробности не могат да ни попречат да видим как ще прозвучи спектакъла. Аз трябва да кажа, че това, което видях, не ми хареса. За мен беше един тягостен, бавен спектакъл, който не отговаряше на представата ми за него. Всичко трябваше да е по-леко, наивно дадено - и хумора, и любовта, и борбата между доброто и злото.

Аз разбира се не мисля, че това не е направено верно а че вина имат не само техническите обстоятелства. Според мен основното виждане на другаря Бениеш, неговата концепсия не е съвсем точна. Той е утежнил пиесата за сметка на социалния елемент, който разбира се го има, доколкото героите са от две различни класи. Мисля, че ако това е така, ако грешката не е у актьорите, трябва да го поправи.

Чапразов не е оня млад студент, оня влюбен младеж, какъвто трябва да бъде, а той е престарял. Всичко е много

тежко, разточено.

Не можеш да разбереш къде е тая поезия. Затова ми мисля, че не само техническите причини са допринесли актьорите да не играят верен органически живот, но ми се струва, че и другарят Бениеш има някаква вина. Той сега трябва да се помисли да олекоти пиесата - да я сложи там, където е авторския стил. Това ме кара да мисля, че и декорът не отговаря на замисъла за поезия, любов, щастие. Той е много тежък, красив, но някак самоцелен, актьорите не могат да се свържат с него - това, което е дадено по текст, да го свържат с декора. Актьорите внимават как да хващат чадърчето и пр., а не правят това естествено и се получават такива пантомими - по няколко минути действащите лица правят пантомими. Това откъсва актьорите до едно самоцелно търсене на стил. Песните идват внезапно, неестествено произтичащи от действието. Там, където актьорът няма глас, няма защо да се кара да пее, не бива да се стига до такова орезилване.

Какво би могло да се направи, за да се поправи спектакъла? Да подчертае другарят Бениеш красотата на пиесата, а за да не тегне този декор - някои от сцените да минат пред завеса, да се олекоти изобщо спектакъла, да се махнат тези пантомими, всичко да стане по-бързо, леко, ритмично, да се постигне красота, поезия, лиричност и ако затова другарят Бениеш каже, че му са нужни повече от 7 репетиции, нека му се дадат, но да не излиза спектакълът в такъв вид.

КР. МИРСКИ - Всичко, което Иванка каза, аз споделям и въпреки това искам да се спра на някои неща, като смятам че бележките трябва да разтревожат сериозно режисьора. Струва ми се, че тук Бенко до такава степен се е грижил за стила и за бита, што е занемарил действието, същото са направили и изпълнителите. Тук има твърде много битови детайли, а действието не стига до зрителите. Аз съм убеден, че това просто действие един зрител няма да го разбере, защото изобщо не го интригува и докато ние гледаме пишия декор, нас не ни интересува съдбата на героите. Тази страна, за която Бенко говори, ние не видяхме на репетицията. Аз не мисля, че това е стила на пиесата. Темпото, което аз самия често погрешно разтеглям, смятам че тук е много забавено, има безконечни паузи и в това отношение смятам, че Бенко ме е надминал. Поетичния стих артистите ^{го} говорят по варварски начин. Каточе никакво понятие нямат от стих. се загубва. Хуморът, който съществува, на много места в пиесата,

Дори аз, който лесно се смее, се засмях само на няколко пъти и то не на това, което видях, а на това, което си представих, че съществува.

Трябва да се направи всичко по-леко, отколкото е направено.

Актьорите не са единни по стил: те твърде много се грижат как да застанат, как да си държат чадърчето, а Чапразов, като че твърде малко се е замислил какво играе.

Спектакълът не би трябвало да трае повече от три часа. Лесно е да се съкратят твърде многото поетични слова, без да се загуби смисъла.

Тази репетиция е в такова състояние, че трябва да се направи много, за да може да се мисли за излизане на пред публика. Рано е премиерата да излезе на 25.XII.

СТ. САВОВ - Когато прочетох пиесата на мен ми се видя, че това е китайската "Ромео и Жулиета", но като приказка и мислех, че ще видя на сцената на Народния театър нещо съвсем леко поставено. Другарят Бениш каза, че било нещо необикновено - напротив, това е нещо леко, с музика, която подпомага актьорите, а песните така се пеят от нашите актриси и каточе искат да покажат на публиката как не могат да пеят.

Те трябва да играят с пластични движения като фарфорови куклички. Наместо да бъде поставена като приказка, пиесата е поставена като тежка драма. Би трябвало като в една приказка за деца да се подчертае и трагичното и комичното, а не както е дадена тук, където аз виждам задълбочена драма. Но и тя не е докарана докрай. Всичко е дадено много равно.

Още 7 репетиции остават, а актьорите още се питат, когато ги гледа Художествения съвет, кое как трябва да стане и не си знаят текста. Аз имах чувството, че актьорите си казват: "Майната ви, какво от това че ни гледа Художествен съвет. Наприме един Чапразов, когото аз обичам, но на нищо не прилича това отношение от негова страна, вън от това, че ролята не е за него, Ние тук уж се изказваме, а нашите съвети не се взимат под внимание. Ето аз казах, че ролята на Иванко не е за Чапразов, а за Матев, но Стаматов не взе това пред вид.

Аз казах, че е за Матев и не само аз, но вие не ни слушате и бъркате, като сега с "Хамлет". Нищо, правете, каквото щете, вие ще си чукате главите.

Представлението да излезе на 25 декември е абсурд, защото Бенко трябва да вземе мерки, да оправи пиесата, но въвн от това аз искам да му кажа нещо.

Например, в първа картина стоят на портите войници на стража, а студентът си влиза и никой не го спира.

II картина - началото - пауза без думи; пеенето на Марта Попова много лошо. Тя е следвала пеене по-рано, а сега защо така пее, не знам.

III картина - аз имах чувството, че маркират, Саев беше до мен и той каза същото.

В IV картина има една камбана - за да се познае че е манастир, дайте да звънне тази камбана.

Звездите са много големи.

Лицата на актьорите не са направени китайски, нито един не е направен като китаец. Защо на празното пространство, където няма стена, се търсят и не се виждат? Смешна работа. През цялото време действието върви в един и същи стил и изведнаж идва нещо съвсем друго - комичната сцена между Карлуковски и Раданов със стълбата. Заприлича ми на "София наша, здравей!" Това какво е? Това е съвсем друг стил за пиесата. Ж Качва се по стълбата и се подпира на рамото му! Карлуковски трябва да има голямо шкембе.

Н. БАЛАБАНОВ - Много от мислите, които щях да кажа аз споделих с другаря Савов и той ги каза. Аз ще добавя и нещо друго.

Главната грешка според мен е, че Бениш е искал от една малка песен да направи опера, което е все едно да направиш от една приказка Шекспировска трагедия. А тук има една приказка. Декорите са много хубави, но можеше да бъдат и по-евтини. Но пък за Народния театър нека да бъде по-богат декора. Артистите играят бавно, тежка, с много паузи. Всичко трябва да предадат по-романтично, по леко, - да бъде "Ромео и Жулиета", гледано на сян. Това е главната грешка, която събира всички други грешки, за които се говори тук.

Стихът не се чувствуваше. Изобщо малко хора от нас могат да признават стихове. Признават ги като проза.

Н. О. МАСАДИТНОВ - Аз днес размених мисли с режисьора, но видях, че той не е съгласен с мен. Аз споделям повечето от бележките, които тук направиха другите членове на съвета. Нужно е да се получи по-голяма лекота, наивитет, както у изпълнителите, така и в декора. Декорът сам по себе си е много пампъзен, но неподходящ за стила на пиесата.

При разпределението са направени много грешки - Марта Попова, Чапразов не са за тия роли. Иван Попов съвсем не е готов. Като че от "Големанов" са го пренесли тук.

Пиесата ще може да се поправи и трябва да пускаме публика. Не бива да отлагаме, защото се бавят и следващите премиери. Нече сме половината на ноември, а нямаме премиера. Безобразие! Тази пиеса ще се приеме от публиката, защото в нея има красота, хубав декор, музика.

СТ. САВОВ - Няколко пъти в пиесата се споменава за Джан-Гун, че е "бедния студент", а аз го видях да сменява четири костюма. Защо му са тези костюми? Вия тези костюми, да бъде бедняк, бродяга.

СТ. КАРАЛАМБОВ - Почти всички другари, които се изказаха, яжжя облекчиха много моята задача, защото изтъкнаха повечето от онова, което аз исках да кажа. Аз съм напълно съгласен с техните изказвания. Съмнявам се, че дори с 10 репетиции биха се изправили всички набелязани грешки в спектакъла. Всичко прекалено много е утежнено. Има много паузи, много пантомими. Аз намирам, че до голяма степен причина за наудачата е неправилното разпределение на ролите. Чапразов, който е прекрасен актьор, е прекалено много мъжествен, за да бъде влюбеният Джан-Гун. Лили Попи-ванова е много хубава, обаче щом заговори има нещо характерно в гласа ѝ, което не отговаря за ролята и мисля, че щеше по-добре да играе в Ин-Ин. Софка Атанасова беше доста несигурна в текста си, но не знам, защо на мен ми хареса. За Шелкунова казват, че е по-хубава. Иван Попов е много кух, много празен, не търси никаква оценка в ролята си. Моля другарят Бениш да си вземе бележка и да направи възможно най-много да нанесе поправките. Не е безнадеждно още, може да се оправи и да стане един хубав спектакъл.

Н. ЛИЛИЕВ - Поетичността не можах да почувствувам в играта на артистите. Трябва да кажа, че, макар на пръв поглед сюжетът да е много прост, все пак много мъчно е да се играе пиеса-легенда така, че да се внуши у зрителя това, което авторът иска да каже. Много важни са верните интонации, които трябва да дадат артистите. После, ако не могат да пеят хубаво, не трябва ли да минат към речитатив. Мисля, че в по-нататъшните репетиции трябва да се цели получаването на по-добра спойка между декоративно оформление и съдържанието на пиесата. И трябва артистите да се вслушват в онова, което режисьорът ще им каже. Бениеш е искал не Чапразов да подведе ролята към своя натурел, а последният се мъчи да бъде от онези артисти, които изсушават докрай ролята.

Марта Попова бих искал да чуя да говори със своя естествен тон.

Да се обърне внимание на комедийната сцена - да не излиза от стил а на ~~визуални~~ цялото произведение.

Двете жени бих казал, че са горе-долу добри, но мисля че 25-ти е много ранна дата за премиера, ако изобщо другарят Бениеш уважи всички наши препоръки.

Накрая ще кажа, че това е чисто лирическа пиеса, а в нашия театър мъчно се изработва съответния за такава пиеса вкус, затова не се вижда, че артистите са променени.

СТ. САВОВ - Не са променени, някъде просто играят себе си. Ето Карлуковски - та той играе себе си. Не го е срам-не можа ли да направи от тая роля нещо такова, за което да го помнят всички. А после се чуди защо стои все в една категория.

Н. ЛИЛИЕВ - Струва ми се, че няма сериозно отношение към своята роля.

СТ. ТОНЧЕВ - Изказванията на почти всички другари за стила на пиесата и мен ме смущават и то в две посоки смятам че може да се тръгне за подобрене на спектакъла: другарят Бениеш ще обясни дали е съгласен с тях, но, ако трябва да се изведе цялата пиеса докрай в стила, в която е написана, трябва цели образи да се оформят, действия и пр. и пр., за което е нужно много време и аз се съмнявам дали ще стигне нашето време с което разполагаме, или да се облекчи пиесата по линията на препоръките, с повечето от които аз съм съгласен.

Искам да взема отношение по въпроса, който повдигна другарят Савов, който се възмушава от недостойното поведение на ^{отделни} актьори на сцената. Трябва да се вземат от Художествения съвет енергични мерки. Не знам от къде иде това отношение у младите актьори, дали филмът ги поразврати, поразглези някои хора, та някои млади хора така недостойно се държат на сцената?

На оня деншното събрание на групата към пиесата говорихме с другаря Бениеш, че за по-скорошното излизане на спектакъла трябва да има включване на съзнателното участие на хората. Направиха се препоръки за технически поправки, но ръзбира се наред с тях такива препоръки бяха направени и на режисьора.

За държането на актьорите аз не мисля, че не бива да се позволяват такива волности, но това не бива да става когато Художествен съвет гледа спектакъла. Просто жалко положение. Така се получи и с някои нови изпълнители в "Дон Карлос".

Въпреки, че съм съгласен със забележките на някои другари, все пак ми се ще да се съобразим със срока, защото ако това преработване продължи много дълго време, до безкрай, много време ще трябва да стоим без премиера.

Б. МИТЕВ - Аз напълно се присъединявам, към това, което казаха другарите. Само ще добавя, че в началото имаше един китаец, който лежи пред портите, май беше Ники. Никак не ме хвана, Изобщо нямаше взаимодействие между актьорите и околната среда. В картината на сцената да се пуска тъл. Предполагам, че не режисьорът а накарал Карлуковски и Раданов да правят тия маймунджулуци със стълбата! Един другар от миманса не може да мине по моста, ако не вижда или нещо друго, да го махнем.

Ф. ФИЛИПОВ - Аз също, другари, виждам работата на Народния театър в тази постановка тревожна по отношение тълкуванието на пиесата, разпределението на ролите е срока за нейното излизане. Иванка Димитрова и Мирски до голяма степен разкриха грешките вакар и в подробности, които не бяха необходими. Мисля, че там, където трябва да се спира нашето внимание е в неверното тълкувание на пиесата. В това отношение трябва да дадем думата на другаря Бениеш да ни разясни, да ни убеди, да отхвърли тези неща, които другарите казаха. Аз не споделям никак изказването на другаря Масалитинов и на другаря Тончев да бързаеме с премиерата на всяка цена по простата причина, че Народният театър трябва да излезе с пиеса, отговаряща не на срока, а на фирмата му, затова, ако на другаря Бениеш му трябват 10 репетиции, за да се поправи всичко, по-добре да му ги дадем. Ние поставяме лирично-романтична пиеса, а играем драма и който я гледа, ще каже: защо ми поднасят тежко задушено, когато съм дошъл да ям пандишпан.

Г. КАРАКАШЕВ - Смятам, че почти всичко от това изказване трябва да се вземе под сериозно внимание.

За декора всички тези подсказвания ще взема предвид. Имам идея да сменим завесите и да поставим завеси в светъл тон, не в черен.

Тук се казаха много прави приказки, но аз четох една съветска статия, където се казваше, че тази пиеса не трябвало да се посъави като приказка.

Мисля, че трябва да дадем колективна помощ на другаря Бениеш, защото аз по себе си съдя, че някой път след като много работя по даден сюжет, стигна до задънена улица, от където като че сам не мога да изляза. Мисля, че другарите Филипов и Мирски да речем би трябвало да помогнат, защото това е първата китайска пиеса, която се поставя от Девети септември насам. Нека да направим една хубава постановка, па макар и да позакъснеем, защото нас ще ни бият повече, ако извадим един лош спектакъл, отколкото че сме закъснели с премиерата.

М. Бениеш - Много от бележките, които другарите направиха, са правилни и смятам, че те ще мопогнат много в по-нататъшната работа над спектакъла в смисъл - на перспективата на спектакъла, както той би изглеждал, след срока, който се даде. Хубаво е предложението на другаря Каракашев за помощ от страна на някои другари от режисьорската колегия.

Иванка Димитрова не биваше да забравя, че, сама тя знае, колко много може да разстроят работата на актьора някои дреболии на сцената, как пречат те на актьора да съсредоточи вниманието си върху ~~вниманието~~ задачите, които са му били набелязани. Аз не съм съгласен с това твърдение, че тук се касае за приказка. Съветската критика казва, че това е китайската Ромео и Жулиета, която завършва радостно.

СТ. САВОВ - "Ромео и Жулиета" е легенда и има много малка разлика с приказка.

М. БЕНИЕШ - Тук има много буф сцени, но няма в "Ромео и Жулиета" Жулиета не се тръшка ~~вжжжжжжжж~~ по земята, и няма дойката не говори за вино и пр. Това в театъра е приемлива условност - че опипват стената, това е в китайския стил.

Н.О.МАСАЛИТИНОВ - Но какво помага? -

М. БЕНИЕШ - Показва това, че двамата са така близко един до друг и все пак ги разделя една висока стена, която им пречи да се достигнат.

Н.О.МАСАЛИТИНОВ - Но декорът е реалистичен.

М. БЕНИЕШ - и при реалистичен стил пак има условности.

КР. МИРСКИ - Но в този дух нямаш друга условност.

М. БЕНИЕШ - Знаете как е трудно за оперния актьор да играе, същото е и за драматичния артист да пее. Но Чапразов пее добре. Тук се говори много за него. Той е труден актьор. Ще е суров спектакъла.

Джан-гун няма много костюми - това са два костюма в различни комбинации. После - тези модели са ни дадени от китайското посолство.

Правилно е това, което другарите казват за паузите, за разтягането, но ние ще се справим. Стиховете не произнася ли добре - та тук има и стих, и проза, и речитатив, и песен. Няма никакъв танц, само Софка се върти около Джан-Гун с елементарни движения, разбира се в Китай още от малки деца ги учат на пластични движения.

За декора тук говори Таракашев. И аз сам му предложих да помисли за една друга форма, която да придаде по-голяма въздушност.

Смятам, че казаното за държането на актьорите не се отнася само ~~за~~ до тази пиеса.

За двата войника – това е врата на китайски град и те стоят там за създаване страх и трепет у хората.

Съветите на китайските специалисти бяха походката на Чапразов да бъде мъжествена, широка походка и той се стреми да ги следва.

За миманса съм съгласен – има там още да се работи.

Карлуковски смятам, че е слаб, че ще трябва да се поработи още много с него.

За типизирането на китайците – някои даже ме питаха, защо нямат косички и малки крачка!

Ф. ФИЛИПОВ – Никой не иска да бъдат с китайски крака. Данченко е казал: изкуството е хубаво тогава, когато е интересно.

М. БЕНИШ – Аз по същество много от предложенията приемам и си взех бележка. Нека Художественият съвет дойде в неделя и види спектакъла.

~~Ф. ФИЛИПОВ~~
~~Художественият съвет~~ – Ние няма да пуснем в нашия обикновен адмш, че премиерата е на 25. т.м. Ще я пуснем, ако пиесата узрее за тази дата. Нишо не ни пречи да сложим каренце за премиерата.

В неделя да дойдат съвсем вътрешни хора и ще пуснем публиката само в салона. Това ще даде възможност на режисьорът и актьорите да бъдат съвсем наясно дали са на прав път. Да отиде и Художествения съвет и в едно кратко заседание от един час да вземем становище дали след тези три-четири репетиции е възможно да излезе премиерата на тази дата.

КР. МИРСКИ – Смята ли др. Бениш, че са достатъчни 3 репет.

М. БЕНИШ – Аз смятам, че е най-добре в неделя да дойде Художествения съвет и да се покани публика.

Ф. ФИЛИПОВ – Аз смятам, че другарят Бениш след това заседание ще се срещне с мен, с Масалитинов, с Мирски и ще ~~включим~~ поговорим върху постановката още.

ИВ. ДМИТРОВА – Много хубаво.

Ф. ФИЛИПОВ – Сега, другари, да преминем към разпределението на "Салемския процес". Има думата постановчикът.

М. БЕНИШ - /чете разпределението на "Салемския процес", определено в Режисьорския съвет/

Променил съм изпълнителя на Проктор - вместо Карамтев, Кирков, Стефан Великов, Карамитев, вместо Щелкунова, Катя Белева в ролята на Уорън, Карабоиков като дубльор на Карлуковски в ролята на Френсис Нърс, Кина Тихова, като дубльорка на Лекова в ролята на Мерси Луис, Иван Обретенов в ролята на Чивър, вместо Джунов.

СТ. САВОВ - Съжалявам, че трябва да се изкажа пръв. Точно по тая пиеса исках да се изкажа по-късно. Аз се обявявам против тая пиеса, която дори не е минала през Художествения съвет.

ИВ. ДИМИТРОВА - Минала е.

СТ. САВОВ - Играем такава пиеса вече, където се представя инквизицията, но тук има нещо по-лошо. Предадените събития дават алюзия за днешното време в Америка, но именно с тези магьосници публиката си мисли, че всичко това става през 1642 година и тази алюзия няма да се почувствува. Това е жестока трагедия. Кога ще играем жизнерадостни пиеси. Ще дойде един ден аз да говоря защо ще играем такива пиеси. Защо е така разпределена тая пиеса? Уж е минало проекторазпределението през Режисьорския съвет. Той не даде ли съвет на Бенко? Че така не може да се разпределя пиеса. Това са ~~жестки~~ все страшни роли. Кацарска е да играе светли роли, както игра прекрасно момиченце в "Дачници". Защо на Стефан Великов се дава тази страшна роля Проктор, а и на Карамитев - пискюл. Например по-скоро виждам тук Джонев. Давате Хайл на Кисимов, а не му слагате дубльор. Верно е, че той се възмушаваше оня ден пред мене, че нямам роли. Джунов може да се е отказал, но според мен ролята е само за него, а съвсем не е за Обретенов.

Ф. ФИЛИПОВ - Тази пиеса се игра в Парижкия театър и напразно другаря Савов прави тези нападки по отношение на Режисьорския съвет, защото той само следи да не се съвпадат актьорите в две пиеси, които вървят едновременно и после в Художествения съвет стават обсъжданията. Включването на пиесата аз мога да кажа, че е станало в мое отсъствие

Н. ЛИЛИЕВ - След като отпадна Юлиус и Етел Розенберг.

СТ. КАРАЛАМБОВ - И аз трябва да кажа, че не знам кога се е приела пиесата.

Ф. ФИЛИПОВ - Аз като дойдох, другарят Директор каза че репертоарът е приет, той се е подписал, каза че не бива да се правят промени. На последното заседание всички пиеси се знаеха. Там беше и "Салемският процес" и всички другари знаеха. Разбира се, ако голяма част от членовете на Художествения съвет постави на обсъждане една пиеса, не смятам, че ще събркаме. Нека да се изкажат другарите.

Аз не смятам, че с поставянето на тази пиеса театърът ще направи крачка назад в своята репертоарна политика.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Мрачна пиеса, не че е лоша. "Етел и Юлиус Розенберг" е по-светла пиеса с героични хора.

СТ. КАРАЛАМБОВ - Не съм за отхвърляне на пиесата. Ще стане добро представление. Но не би ли било по-добре да поставехме "Етел и Юлиус Розенберг", където се излагат подобни факти, но от сегашната действителност.

Ф. ФИЛИПОВ - Сега не биха допуснали да я играем.

СТ. КАРАЛАМБОВ - По разпределението няма какво да кажа. Стефан Великов изостана по отношение на роли, но ако само затова му е дадена ролята Проктор, не е правилно. Може да му се намери друга роля. Щом ще играе Карамитев, не трябваше да слиза Кирков.

Бих предложил едно разместване на ролите: Патнъм да се играе от Карлуковски, а Нърс да се играе от Веско Симеонов.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Аз лично приемам разпределението но съм решително против Мила Павлова в ролята на Абигайл. В нея трябва да има нещо порочно, а в Мила го няма.

КР. МИРСКИ - В ролята на Проктор не намирам, че Стефа Великов е най-подходящ, но, ако режисьорът държи, съгласен съм да го заменя в "Първия удар" с друг актьор. В ролята на Мерси Луис защо Николина да е първа, а Тихова, втора, въпреки че е по-старша? Тя не е съвсем лоша актриса. В "Герците" много добре се справи с ролята. Дори бих помолил режисьора да помисли и ѝ възложи например ролята на Елизабет

/М. БЕНИШ - Не съм съгласен./ За другите роли, смятам, че така направено, разпределението е възможно. За Дупаринова не знам как ще се реши въпроса, защото е заета в "Първия удар", но ако смятате, че е съвсем невъзможно да бъде осво-

бодена от "Салемският процес", тогава ще взема отново Жени Божинова. А за ролята на Проктор бих предложил ~~Виктор~~ Чапразов Виктор Георгиев, Миндов, Джонев.

Г. КАРАКАШЕВ - Рискован опит е "Първият удар", след като вече сме играли "Лайциг 33", затова настоявам да бъде Маргарита Дупаринова в "Първия удар".

Ф. ФИЛИПОВ - Не мога да разбера, защо ще слагаш Карамитев. Тогава го сложи за пръв изпълнител. Борете се за първия състав, но защо за вторите изпълнители не направиш опит. Изобщо омислят на дубльорствата е такъв. Имаш вече един Стефан Великов.

СТ. ТОНЧЕВ - За първия състав смятам, че е правилно режисьорът да ^{го} защити с всички сили, но за втория състав, при нашето състояние, е правилно да се помисли за някои актьори, които трябва да растат. Защо другарят Бениеш поставя в ~~къ~~ втория състав актьори, които много играят? Поставяте един и същ кръг хора.

М. БЕНИЕШ - Защо, слагам десетина души, които досега не съм работил.

Ф. ФИЛИПОВ - Защо трябва да играе Карамитев, като дубльор на Стефан Великов?

ИВ. ДИМИТРОВА - Или Великов, или Карамитев.

М. БЕНИЕШ - Съгласен съм да се сменят ролята на Карлуковски и Симеонов.

Б. МИТЕВ - За Проктор лично аз смятам най-удачен Джунов. На мястото на Върбов - Ефтим Вълков, Лекова - Надка Георгиева, Чивър - Карамитев или Петър Василев.

Н. ЛИЛИЕВ - За ролята на Елизабет е само Иванка Димитрова.

КР. МИРСКИ - Много усложнено правиш разпределението. Защо поставяш дубльорки актриси, които са по-старши. Защо не поставиш Иванкина дубльорка друга изпълнителка. Ще се съгласи ли Дупаринова да ѝ бъде дубльорка?

М. БЕНИЕШ - Ще бъде дубльорка, ако е съгласна. Смятам че ще се съгласи.

КР. МИРСКИ - Ще се съгласи, но после ще имаш друга неприятности.

Същото е и при Лекова и Тихова.

СТ. КАРАЛАМЕОВ - Възмути ме поведението на Чапразов на днешната репетиция - просто нахално се държи на сцената. Обаче Чапразов се оправдава с това, че е преуморен. Но за това ние сме виновни, че наистина преуморяваме някои актьори. Никой не може да оспори качеството на Карамитев, че е красавец на сцената. Но няма ли други хора, които по-добре биха предали вътрешното ~~книжжени~~ съдържание на ролята. Например Джунов, Миндов.

Г. КАРАКАШЕВ - ~~ИжжБЕНИШ~~ - Остави сам Великов в ролята.

М. БЕНИШ - Не говорите за актьори, които аз за пръв път взимам, като Великов, Савов, Кисимов.

Ф. ФИЛИПОВ - Добре, кажи разпределението така, както смяташ, че трябва да остане.

М. БЕНИШ -

Проктор - Ст. Великов, А. Карамитев

Елизабет - Ив. Димитрова, М. Дупаринова

Мери Уорън - Ст. Кацарска, К. Велева

Джайлс Кори - Ст. Сърбов, Евтим Вълков

Френсис Нърс - В. Симеонов, Л. Карабоиков

Ребека Нърс - Сия Челебиева

Денфорт - завл. арт. Ст. Савов

Хотърн - засл. арт. Н. Попов

Хайл - нар. арт. К. Кисимов, Ив. Стефанов

Перис - Л. Желязков

Бетти - Мария Кирова

Титуба - Зоя Шаранкова

Патнъм - П. Карлуковски

Ен Патнъм - Н. Костова

Мерси Люис - Н. Лекова, К. Тихова

Чивър - П. Василев

Сусана Уълкот - Н. Георгиева

Куриер - Хр. Христов

Секретар - студент.

КР. МИРСКИ - В такъв случай Пенка Василева и Виолета Николова ще бъдат изпълнителки на ролята на Баба Парашкева.

Ф. ФИЛИПОВ - Сега ми се обади съветника от Министерството на културата, др. Молевски, и съобщи, че другарят Стаматов го придвижват във висша категория.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Ф. ФИЛИПОВ

- ПРОКТОР Джон - Ст. Великов, А. Карамитев
- ЕЛИЗАБЕТ - Ив. Димитрова, М. Дупаринова
- МЕРИ УОРЪН - Ст. Канарска, К. Белева
- ДЖАЙЛС КОРИ - Ст. Сърбов, Евтим Вълков
- ФРЕНСИС НЪРС - В. Симеонов, Л. Карабожков
- РЕБЕКА НЪРС - Сия Челебиева
- ДЕНФОРТ - засл. арт. Ст. Савов
- ХОТЪРН - засл. арт. Н. Попов
- ХАЙЛ - нар. арт. К. Кисимов, Ив. Стефанов
- ПЕРИС - Л. Желязков
- БЕТТИ - Мария Кирова
- АМИГАЙЛ - М. Павлова
- ТИТУБА - Зоя Шаранкова
- ПАТНЪМ - П. Карлуковски
- ЕН ПАТНЪМ - Н. Костова
- МЕРСИ ЛИС - Н. Лекова, К. Тихова
- ЧИВЪР - П. Василев
- СУСАНА УЪЛКОТ - Н. Георгиева
- КУРИЕР - Хр. Христов
- СЕКРЕТАР - студент

По репетицията на "Пролятата чаша" /гледана на
13. XI. т.г./

с е р е ш и:

до неделя, 20. XI. т.г. да се нанесат поправките, препоръчани от членовете на съвета на заседанието от днес - 15. X и тогава /неделя сутринта - 10 ч./ Художественият съвет да гледа отново репетицията и да определи датата на премиерата.